

ARGUMENT

Literatura, în general are menirea de a crea un univers fascinant, paralel cu lumea reală. Acest univers imaginar îi ajută pe copii să pătrundă viața, să cunoască lumea înconjurătoare. Elementele familiare se împletesc cu cele necunoscute, farmecul fiind tocmai trecerea pe nesimțite, din planul real în cel imaginar, într-o lume nouă în care totul se schimbă, personajele misterioase evoluează și în care neprevăzutul este prezent la tot pasul, descoperă personaje, conflicte, sentimente umane.

Valoarea cognitivă, valoarea etică și cea estetică a poveștilor și povestirilor este cunoscută încă din antichitate Aristotel le recomanda educatorilor ca mijloace eficiente de educație, adecvate primei copilării pentru că plac copiilor și nu îi obosesc, le largesc orizontul cunoașterii. Strămoșii le depăneau la gura sobei sau la șezători, iar Friedrich Fröbel le-a folosit cu precădere în sistemul său de educație preșcolară.

Prin varietatea, bogăția și noutatea ideilor cuprinse ele antrenează întreaga activitate psihică, preșcolarii urmăresc cu atenție, memorează, compară, analizează materialul, fac legături de cauzalitate, stabilesc relații între personaje, fapte, având posibilitatea de a înțelege gândurile și sentimentele altora.

Este foarte bine cunoscută contribuția poveștilor și povestirilor la educarea morală a preșcolarii; aceștia învață să deosebească binele de rău, își însușesc modele de comportare, se familiarizează cu frumusețea morală a oamenilor, fac cunoștință cu contrastula antitetic între bine și rău, frumos și urât.

Pe plan estetic, prin ascultarea și reproducerea textelor literare își însușesc cuvinte și expresii frumoase, îmbină armonios cuvintele și figurile de stil, rezultatul fiind nu numai formarea deprinderii de a vorbi expresiv ci și familiarizarea cu frumusețea limbii române.

Poveștile sunt un izvor de trăiri emoționale intense și produc ecouri afective. "Strângerea copiilor în jurul educatoarei într-o atmosferă de intimitate caldă unește toate sufletele într-o singură suflare."

Receptarea textului epic de către copii este posibilă încă din perioada antepreșcolară. Copiii sunt dornici să asculte oricând o poveste dorită, o poveste nouă.

Răspunzând intereselor copilului, am conceput acest opțional ca pe o incursiune în lumea poveștilor, pe parcursul căreia preșcolarii vor face cunoștință cu câteva din creațiile literare cele mai îndrăgite, destinate vârstei lor, scrise de prozatori recunoscuți atât pe plan național cât și internațional. În proiectarea activităților am selectat povești realiste cu texte simple, scurte, accesibile, ținând cont de nivelul de înțelegere specific vârstei și de nivelul grupei, texte cu intrigă simplă, care să înfățișeze o lume cunoscută (viața obișnuită), care să le capteze atenția, să le strânească interesul, să le producă sentimente și stări afective plăcute, să educe o atitudine pozitivă de simpatie față de personajele pozitive.

Preșcolarii simt nevoia de a asculta și relua des același text, de a-l memora și reda conform capacităților lor intelectuale, prin urmare, în planificarea temelor am prevăzut nu numai activități de povestire ci și vizionări, dramatizări, spectacole de teatru de păpuși, audiții. Iar, pentru evitarea monotoniei și asigurarea varietății, dar și pentru motivul că artele presupun sincretism, am proiectat și activități complementare de desen, pictură, muzică, aplicație și bineînțeles jocul, fără de care educația preșcolară nu poate fi concepută. Totodată am introdus și repovestirile, chiar dacă acestea sunt indicate a fi introduse la grupa mijlocie, și aceasta, deoarece am considerat că sunt un mijloc de stimulare a exprimării verbale, de formare a deprinderii de a povesti independent, de a reda (parțial sau integral) cele ascultate, un mijloc de a forma copiilor deprinderea de a se reda expresiv textele literare, de a învăța să utilizeze atât limbajul monologat și cel dialogat.